

ERDÉLY

HONISMERTETŐ FOLYÓIRAT

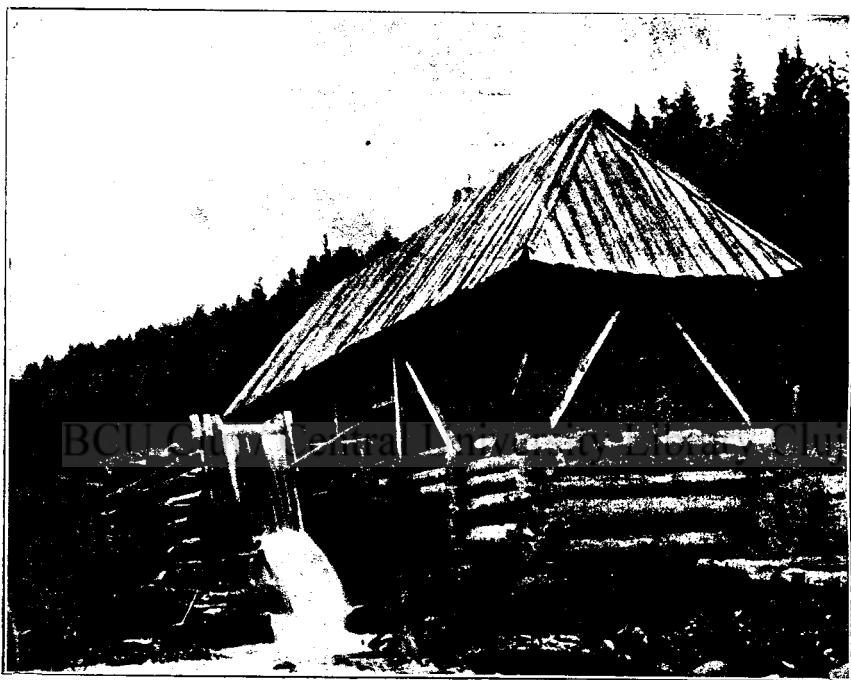
A Dragan völgyén át Avram Jancura.

Írta: Br. Jósika Gábor.

II. közlemény.

Pap tábornok úr szíves segítségével megrendelt két málhás emberünk is a helyszínen volt, így 8-kor reggel programmszerűen indulhatunk. Vrf. Poienu 1627 háromszögelési pont felé, azon az öreg bükk-erdőn át, melyen előző napon a fürdőhöz jöttünk volt. A turistának kellemes vándorlási terepet nyújt ez az erdő, sőt egy-egy szépen felnőtt hatalmas bükkfát meg is csodálhat, de erdőgazdasági szempontból vizsgálva azt, bizony primitív állapotban találtuk. A Poienu magaslatra valamivel többet mentünk egy óránál, mivel Siebert doktor igen sok felvételt készített a vidékről. Embereinket a meleg Szamos forrás vidékére vezető úton hagytuk, míg magunk felkerestük a Δ pontot és onnan térképeinken (1.200000 és 1.750000) egész pontosan orientáltuk magunkat a látható csúcsok és völgyek felől. De ezt nem azért tettük, hogy útunkat megtaláljuk, hisz málhás embereink egyike ismerte a Paradisig az utat, de a fehér és kék jegyeket is köveken és tuskókon megtalálhattuk. Erre a geografusnak van szüksége első sorban, másod sorban a turistának, mikor már vezető nélkül kell haladjon. A Dragan patak eredeténél az úgynevezett Funtana recenél tartottunk 15 perces pihenőt, hogy megtízórázhassunk. Innen a Cârligata Δ 1693 háromszögelési pontra másztunk ki, honnan a Galbina völgyet vettük jobban szemügyre, hisz még csak 11 óra délelőttöt mutatott az óra és lehetségesnek tartottuk még a nap folyamán annak elérését. A Cârligata alatt várakoztak embereink azon a helyen, hol a Touring Club piros fehér színjelzése menetirányunktól balfelé mutat. Már a tetőn megállapodtunk abban, hogy nem fogjuk a Szamos bazárt pontról pontra végigjárni, mivel a részletszépségekkel e tájon foglalkoznunk felesleges, mert azokhoz hasonlókkal már is találkoztunk, de bizonyosan még további útunkban találkozni fogunk. A színjezéseket nem követtük, hanem a kilátási pontunkról magunknak kinézett útvonalat követtük. Egy ingoványos, forrásos fenyvesen kiértünk egy vágásterületre, melyen felfelé emelkedve egy nagy száraz fenyő oldalán ismét a kék fehér jelző folt került előnkbe, és miután ennek fekvése egyezett útirányunkkal, így ismét figyelembe

vettük azt. Egy meredek füves oldalra kiérve megismertem a Bábel kősziklákat, melyeket az „Erdély“ 1933. év 1—2-ik számából ifj. Mátyás V. által készített vázrajzból ismertem. Ezek alatt terül el a részben már erősen begyepesedett kötőmellék mező, melyben dolina szerű lyukak képződtek. Ezeknek eredete nagyrészen a víz munkája. Az által, hogy az ottan lejátszódott geológiai katasztrófa alkalmával eltemetetti fákat és egyéb szerves anyagokat, meg a földet miután előbbiek elrothadtak, kimosta. Ama vidékre jellegzetes juhásztorral találkoztunk, ki zsíros, zöldszínű emlékeztető, keskeny karimájú vadász kalapot viselt fekete mókus farkkal rajta. Dr. S. a nyája mellett akarta lefényképezni őt,

Parasztfűrészmalom.

de nem bízott a juhász abban, hogy megvárjuk, míg ő összetereli a nyáját és a megörökítés dicsőségétől nem akart még sem elesni, kérte, hogy inkább két hátizsákhordozónk társaságában történjen meg az. Így is történt. Ez után enyhe emelkedéssel egy fiatal fenyves mellett haladtunk déli irányban, míg keletre fordulva átvágtunk azon, hogy megpillantsuk a Padi mezőt, melyet síralmasan festő nagykiterjedésű letarolt fenyőerdő területe határol. A padisi erdőőri lakot elérve ebédpihenőt tartottunk és ez alkalommal az abban rejlő turista pihenőt is megszemléltük. Mikor az ajtaját kinyitottuk, haragos libagágogás fogadott és a következő pillanatban, kalapjainkat leütve kirepült a nagytestű capitoliumi madár. Ő elszállt, de sajnos nem vitte magával a

szagát. Az ott maradt, így kísérőink minden biztatása hiábavaló volt, hogy mi is ott maradjunk éjszakára. Tervüinktől nem tértünk el, annak dacára, hogy egyikük, ki idáig a terepet ismerte, kijelentette, hogy azt tovább nem ismeri. $\frac{1}{2}$ -kor d. u. folytattuk útunkat a Bălaleasa nyugatfelé eső nyerge felé, melynek déli lejtőjén a vörös fehér színjelzést találtuk meg, mely kb. kis félórás gyaloglás után kétfelé ágazik. Sajnos az elágazásnál nincs is megjelölve, merre vezet az egyik és merre a másik ósvény. Csak úgy találomra mentünk azzal az indokkal, hogy páros nap van (szept. 20.) jobbra és tényleg eljutottunk az eszkimó jégbarlanghoz, melynek bejárati üregére vörös betűkkel fel van írva Peștera Foca. A fák által bearnyékolt barlangról Dr. S. fényképet az előre haladott napszak miatt sem készíthetett, de ezen nem nagyon búsult, mert ez nem annyira jellegzetes, mint a scărisoarai jégbarlang, melyet okvetlen fel akart még keresni itt tartózkodása alatt. Így 15 perc múlva folytattuk útunkat egy meredek erdei úton, bükkerdön át lefelé. 20—25 perces menetelés után egy erdei tisztásra értünk, melyen 2 kunyhó is állott és több szénaboglya. A nap már eltűnt a hegyek mögött, miért is társamnak azt javasoltam, hogy itten még világosság mellett keressünk magunknak éjjelező helyet. Meg is állapodtunk, hogy jobban körülnézünk a Râtu Floriloron, mert mint később megtudtuk, úgy hívták e tisztást, időnként csikorgással kísért egyhangú gördülés hangját hallottuk, mire jobban szemügyre vettük a már előzőleg megpillantott barakkot, melyről Trieder látócsöveinken át megláttuk, hogy egy kötélpályaátkapcsoló. Sajnos engedtünk málhás embereink biztatásának és lementünk oda éjjeli szállásra, hogy egész éjjel a bolhák legelésszenek rajtunk. Mikor az átkapcsoló-épülethez értünk, annak egyik oszlopán ismét felfedeztük a kék fehér színjelzést, majd pediglen távolabb a hegyoldalon egy kövön és ha tovább keressgéljük az épület másik oldalán is azt, úgy bolhamentes éjszakánk lehetett volna, mert másnap reggel, mikor útunkat a Valea sacă felé folytattuk, hálóhelyüinktől pár lépésnyire találtuk a színjelzést, s egy kék nyílvevő egy roskadozó kunyhó felé mutatott, melyre fel volt írva „Turista szálló“. Itten eső esetén megázhattunk volna, de mert az még csak a következő este indult el, úgy jól aludhattunk volna.

Annak dacára, hogy már reggel 5-től kezdve ismét fenforogtunk mégis $\frac{1}{2}$ 9 óra lett mire el tudtunk indulni, hátizsákhordóink amerikai-zása miatt, kiket már a boroskorsó cipelése sem lelkesített, mert a padisi pihenőnél tartalmának az utolsó poharával az erdőört kináltuk meg. Rengeteg kifogásuk volt. Többek között, hogy nagy terhet kell cipeljenek, de azt be kellett lássák, hogy már legalább is 5 kgra csökkent az. Kicsi a fizetés, t. i. 60 lej kaptak napjára. Ők csak a Padisig voltak fogadva stb. utolsónak tartották a főérvet, hogy az útát nem ismerik és amint a kötélpálya munkások mondják, nem is fogunk senkit sem találni, ki útbaigazíthatna. Be kellett lássák, hogy nem vagyunk rászorulva mások helyismeretére, mert térképeink segítségével még azokon a helyeken is eligazodhatunk, melyek nincsenek színjelezve, hisz már a Padisnál is megpróbálkoztak ezzel a kifogással és mégis fennakadás nélkül 8 kmnyivel arább jutottunk.

(Befejező folyt. következik.)

A Retyezáttól Ada-Kaleh szigetéig.

Irta: **Czirják Károly.**

(Folytatás.)

Csernát magát felülről el kell találni térkép után valamelyik Cernișoarán át. Mi Câmpușelből délnyugat felé haladva, parkszerű, lomberdővel borított hágóra kapaszkodunk fel, amelynek tetejéről sűrű erdős, mély völgyeket pillantunk meg. Iránytű után nyugat felé tartunk és csakhamar kiszáradt patakmederben találjuk magunkat. Tudva, hogy az irány csak a Cserna lehet, mind mélyebben és mélyebben beereszkedünk a meredek, köves, sziklás mederbe. A sziklák mind nagyobbak és nagyobbak, a leereszkedés mind nehezebb lesz; visszatérésről már nem lehet szó.

Midőn már egyenként a zsakokat adogatva egymásnak, harisnyában kúszunk lefelé, egyszer csak frissen széttépett ökörtetemre bukkanunk. Kü-

A Bukura és Pelaga közötti nyereg

lön a feje, kilógó nyelvével, odább a lábai és a farka, szerteszét, felettünk pedig tágas barlang szája ásit felénk. Semmi kétség: medvebarlang elé kerültünk. Amott van öt körmének a helye a fekete földomlás szélén és szőre a felmáshoz segítségül tett fatörzs hasadékában! B. barátunk ismét bebizonyítja merész mivoltát: égő zseblámpával a kezében felmáshoz a barlangba. „Nincs itthon az urfi“ — kiáltja ki, — „de lehet, hogy szembetaláljuk!“
A lejtás tovább is csak harisnyában lehetséges, és még mindig nem tudjuk, hova fogunk kiérni. Végre szélesedik a meder és délre elérünk egy kisebb patakot, amely még csak Cernișoara-ág lehet. Körülötte sűrű lomb erdő, két-három fán embercsinálta jelzés a száraz patakmederhez, amit vadászok, vagy vadorzók faraghattak oda. Az első napsütéses tisztáson levetkezünk és jól fürdünk, pihenéssel, falatozással egybekötve. Délután továbbra is erdős-bokros helyeken megyünk, itt-ott már ösvényeket lehet találni, amit zsindegykészítők taposhattak ki, a nekik való fa keresése közben. Délután hat óra körül e kis patak mellett haladva találjuk az első embert kaszálás

közben. Ez azonban nemesak, hogy néma volt, de meg is ijedt tőlünk. Nem messze jött felénk a gazdája, aki útbaigazított, hogy a völgyet, amin bejöttünk, *Cernisoara-Girdoman*-nak, a jobbparti szép szikla-alakulatokkal koronázott hegyet *Cracul Micusa*-nak nevezik. Megmagyarázza, hogy még menjünk a jobbparton, hogy a közbeeső jobbról beömlő patakok hol szeljük át és az ösvényt hol találjuk meg a Csernához. Alig válunk el tőle, viperát ölünk a köves út mentén. Egy Mária-képpel ellátott fahid átvisz a tulsó partra, de csak rövid időre, aztán szénagyűjtő emberekkel találkozunk, akik-től megtudjuk, hogy még ma elérhetjük a csernavölgyi csendőrőrs házát, ahol üres szobák vannak. Egy pallón átmegyünk a jobbpartra, átmászunk két közbeeső hegyhátot és újabb viperapéldány megölése után már szürkületben baktatunk az egyhangu, lomberdővel borított partvidéken. Észre sem vesszük, hogy a Cserna mellett vagyunk, amelybe ezóta az átmászott hegy-oldalak alatt betorkollott a sok mellék-ág.

Este 9 óraker megataláljuk a csendőrők házát, de be nem költözhetünk, mert ma tért vissza az inspekciós őrmester és az őrsök éjszakára s így csak a verandán jut hely nekünk.

A völgybe éjjelre kétméter magas nyári köd huzódik le, amely fölött barátságosan süt a holdvilág.

Kilencednap 24-én a csendőrőrmester kívánságára együtt indultunk tovább. Ő vezet a jó átvágó-ösvényeken folyvást a jobbparton. Nagy, övig erő vizes fűben gázolunk jó darabig a víz mellett, aztán három hegyet mászunk át jobbra és közöttük két patakon ugrálunk át. Ezalatt jó magasan jár a nap és a Gura Oslei-nek nevezett telepen pálinkafőzők ház csoportjára akadunk. Az őrmester aztán elválik tőlünk és a regáti Cloșani falu felé megy. Gura Osleinél bucaresti mérnökkel találkozunk, akit az állami földrajzi intézet küld ki méréseket végezni, most csomagolja fel a műszereit és egyéb holmiját a lovakra. Rövid beszélgetés után elválunk tőle és keskeny pallón átmegyünk a balpartra, ahol a meredek sziklás oldal mellett jó ösvény van.

Elmaradoznak a Motru-Sec, az Olan, a Craiova és a Dobrivizu patakok völgye és délfelé a Poiana Schitu-nál újabb ház csoportot találunk. A 30 fokos meleg, fürdésre ösztönöz mindnyájunkat. Kiadós ebédelés után továbbra is a balparton haladunk nagy sziklahasadékok oldalában, amikből vízesésses patakok törnek elő. Majd érett sommal teli erdőben folytatjuk útunkat és 6 óra körül a Puntul Bobotului-nál, semmiféle híd nem lévén, lábbelinket nyakba kötve mezitiáb kell átgázolnunk a jobbpartra. Nem messze innen alkonyatkor az egyik széles tisztáson felütjük a sátrakat. Körülöttünk a Csernának a jobb partján nagyterjedelmű kaszálók és néhány gyümölcsfa van, tele érett almával, szilvával, körtével.

Tizedik nap 25-én még maradt vagy 25—28 km út. Itt már gyakoribb az emberlakta ház és gyümölcsöskert. Egyébként a vidék képe ugyanaz, mint eddig, de már a fáradtság is elnyomja a figyelmet. „La Madvedu és La Tezna nevű településeknél, ahonnan kerek 15 km még Herkulesfürdő, nálási lehetőség is van, sőt puliszkát is csinálnak kérésünkre az egyik házban. Azután következik a *Cracul Mare* karsztos sziklaéle.

Mindennemű turista felszerelés nagy választékban és a legolcsóbb árak mellett kapható az

ARENA

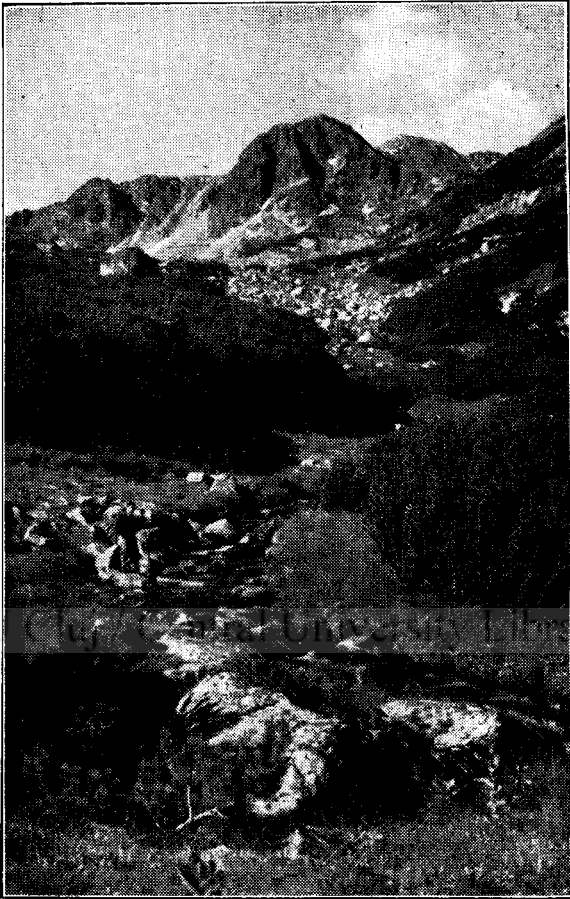
SPORTÜZLETBEN

CLUJ, PIAȚA UNIRII No. 4.

Tulajdonosok :

MEZEI IMRE és ERDŐS LÁSZLÓ

Az oldalában az ösvény kopasz köveken megy és a 40 fokos melegben úgy tetszik, mintha tüzes kőkemencében járnánk. A harmadik és legszebb viperapéldányt itt leltük, de sikerült elmenekülnie, semmiféle bottal való piszkálás árán sem lehetett kicsalni a kövek alól.

Bucura csúcs a Pietrile völgyből.

Ujból gyepes tetők következnek és nagy széles fahíd átvisz a balpartra. A híd előtt megfürdünk, megborotvázunk, hogy rendes külsővel érzünk be a fürdőre. Innen széles gyalogút van az utolsó magaslattig, amely a fürdővendégeknek kilátóhelyül szolgál. Tetején óriási fakereszt. Idáig 4 km autótút van a fürdőteleptől, tehát még egy óra és vége a hosszú útnak! Az utolsó kilométereket frissen, marstempóban tesszük meg és este 8-ra beérünk a pazar-szép fürdőtelepre. Minden szálloda rakva van vendégekkel, kik a meleg kénes- és sós-fürdőket eredménnyel használják. Késsé szokatlan nekünk a zene és a nagytömeg ember tíz napi nomádélet után! Egy kisebb vendéglőben megvacsorálva érdeklődünk hálólhely után, de ezek egyik sem való turista zsebek és így még ez éjjel vonattal átutazunk Orsovára.

Tizenegyedik nap 26-án eiső útunk a piacra vezet, hogy élelmiszeres dobozunkat még két napi élelemmel töltsük meg. Az elárusítók román-szerb és török nemzetiségűek, élénk színű népviseletben ülnek a földön, ami festményre való képnek is beillik. A piac mögött folyik 2 km szélességben a Duna, amely eddig már magába vette az összes magyarországi folyót és Orsován túl a Cserna is beleömlőlvén, nagyot kanyarodik a Vaskapu felé. E nagy kanyar ölében fekszik a törökök Ada-Kaleh szigete, melynek lakói cigarettá, török kávé, ruhát és egyéb édességek készítésével foglalkoznak. Egy öreg fezes csónakján átrándulunk oda, hogy utolsó két napunkat fürdőzéssel és táborozással töltsük el. Maga a sziget, amelyen a 18-ik század elején még kőből és téglából épített erődítmény volt, ma már rendezett, élénk kereskedelmi városka képét mutatja. Az erődítmény romjait benőtte a gyom és a harcias mult emlékei egyre kiszorulnak róla: rendes kis utcák, csinos üzletek, foot-ball pálya, sőt egy-két modern lapostetejű ház is található rajta. Ennek dacára a törökök megtartották egyes régi szokásaikat. A nők idősebbje ma is kendőzi magát és idegen férfinépet be nem enged a kapuján! Emiatt alig lehetett egy kis ivóvízhez jutni, ami a nagy melegben a két nap alatt igen nagy szükséglet volt. Húst csak bербécsot, és szárnyast esznek. Vasárnap dacára minden üzlet nyitva van, mert az ő ünnepnapjuk a péntek, a Proféta halálának a napja, amikor is a főtéren levő mecsetben mohamedán szertartású istentiszteletet tartanak. Mindnyájan beszélnek románul, magyarul, szerbül sőt németül is. Miután vásárolunk egyet mást emlékül, a sziget déli végénél sátoztáborot ütünk. A 40 fokos melegben a Duna vize is langyosnak tetszik, fürdés közben el is ég alaposan a bőrünk. A tulsó parton, amely már Jugoszláviához tartozik, országutat építenek és óránként egy-egy robbanás tereli arra figyelmünket.

A tengeri kikötőkből ezalatt egyre jönnek fel a kereskedelmi- és kiránduló-hajók. A mederbe erősen lehorgonyozott boják figyelmeztetik őket a zátonyok kikerülésére. A francia „Comos“ két uszályt cipel maga után rakva áruval, utána a „Climax“ teherhajó, aztán a hófehér „Erzsébet királyné“ tele kirándulókkal: tér vissza Magyarországra. Majd a „Saturnus“ osztrák, egy cyrill betűs szerb, „Brâncoveanu“ személyszállító és „Kornfeld Zsigmond“ magyar kereskedelmi hajó. Ez utóbbi visszatér és naponta többször felcipel áruval terhes uszályokat. Az ár ellen nagy munkát fejtenek ki a hajtógépek és dohogva-kattogva dolgoznak két oldalt a lapátkerekek. Utánuk sűrű hullámverés keletkezik, amely sokáig mossa a sziget szélén levő fövenyt.

Az orsovai kikötőnél hatalmas fehér üveggömb van felhuzva egy póznára, ha a hajó közeledhet a rakparthoz, ugyanigy van szemben a jugoszláv oldalon is. Lefelé, az árral egyirányban csak úgy repülnek: egy horogkeresztet német hajó meg a cseh „Svatopluk“. A balparton húzódik az Orsova—Turnu-Severin—Craiovai vasútvonal, amelyen naponta több gyorsvonat is közlekedik, mellette az országuton pedig autóbuszok. Általában az egész Dunamentő Orsova környékén a kereskedelmi- és kiránduló-élet élénk lüktetését mutatja. De vannak csendes órák is, amikor a gémek leszállnak a part elhagyottabb részére és csak fel-felbukkanó nagy halak csobbantják a vizet.

URSUS SÖRCSARNOK

A róm. kath. püspökség borainak kizárólagos eladója. Kirándulásra borok 11 Leitől feljebb.

CLUJ, PIAȚA UNIRII 19. - TELEEON 611.

Elsőrangú buffett!

Tulajdonos: Ehrlich

Kedves élmények ezek annyi hegytető után, ahol a folyók születnek, lennebb bővizűekké lesznek és előttünk hajókat visznek!

Naplemente után reggelig nem közlekednek hajók és a nagy vízfelület ezerszínű változatban sötétül el. Itt-ott török halászesónakok térnek vissza a hálóval való halászatból.

A szép csillagos éjszakát átaludva tizenkettedik nap 27-én délután átme-
gyünk Orsovára. Búcsuzóul megnézem a hajóáruk ki- és berakódását, aztán az állomás felé igyekszem a többiek után. Az egyik utcán cluji autó jön szembe: Dr. Gyergyai Árpád professzor és családja ül benne, most indulnak hasonló vándorlásra a mienkhez.

A Cserna völgyében a La Madvedu-hoz közel.

Éjjel vonatra szállunk. Szorongó szívvel mondom magamban: hát vége ennek a kirándulásnak is! Mégegyszer röviden földídzem a friss emlékeket, aztán mindent elnyel a sötétség és a vonat zakatolása...

Reggel sikerül Caransebesen elesipni a Subcetate felé vivő vegyes-vonatot. Simerian öt órát vesztelve utoljára látjuk a Retyezát merész-
ívelésű csúcsait, később Teiușon is átszállva a 14-ik nap hajnabban haza-
érkezünk.

Ezen útleírás csak összefoglalt története a két hétnek, amit ott eltöltöt-
ünk. Száraz útikalauz turisták számára, főleg azoknak, akiknek a Retyezát
megközelítéséhez a legelemibb adatokra van szükségük. Mint ismeretlen rész
a *Custura*-régió bejárása elmaradt, tehát lesz jövőre is új útvonal nekünk...

...Mint lelki felüdülés, hogy mit jelent egy ilyen vándorlás, arról külön
kellene írnom, ezt azonban hagyom jó tollú embereknek.

Minden turistának fontos a gombák ismerete

Irta: **Záray Jenő.**

Igen sok tudománynak, többek között a növénytanak a tárházába nem lehet ajtóstudt berohanni és minden tartalmát máról-holnapra megemléstenni, mert ehhez rendkívüli sok idő és még több kitartás szükséges. De vannak benne mégis egyes részek, melyeket a nagy egységből kiragadni lehet, különösen azokat, amelyek az emberi általános tudást szolgálják.

Ha a kertészeket a **v ir á g o s növények**, a gazdákat a **g y ü m ö l c s - f á k**, az orvosokat a **g y ó g y n ö v é n y e k**, úgy a turistákat a **telepes növények**, azaz a **gombák** érdeklik... Hiszen mily kedves és inycsiklandó foglalkozás az ehető gombákat kirándulások alkalmával összeszedni, s hazavinni, vagy pedig a szép példányokat letörni, s a gomba kalapját a parázsra helyezni, lemezeire kockára vágott szalonnát tenni és néhány perc alatt pirosa sütni, vagy nagy hevenyében gomba-paprikással kielégíteni a nagy gurmandériát. Könnyű ez azoknak, akik ismerik az ehető gombákat, de mit csináljanak azok, kik rettenve fordulnak el minden gombától, s még az ehetőket is mérgeseknek hiszik... De hany háziasszony is van, aki a piacokon a régi állott és öreg gombákat megveszi olcsó pénzen és otthon a családban fogyasztás után rosszullet, néha kisebbfokú mérgezés következik be... Ezért felette fontos, hogy mindenki ismerje meg a környéken termő gombákat, hiszen ez nem olyan nagy dolog, szakzerű tanulmány után könnyen megy ez, miáltal elejét vesszük **B**mindennemű szerencsétlenségnek. A gombák fogyasztása némely nyugati országokban oly nagy, hogy mázsánként kerülnek eladásra, így pl. Párizsban a piacokon egy nap 30—35.000 kiló csínkerke gomba kerül eladásra, ahol mesterségesen termelik és kis utánjárásra nehéz ezreket lehet keresni. Az ehető fajgombák utáni kereslet pedig azért oly nagy, mert a természet eme csemegéjének tápláló értéke a húsával vetekszik, sok benne a növényi fehérje és a zsír.

A gombák a **telepes virágtalan növények** csoportjába tartoznak, tesztükből hiányzik a klorofil, vagyis a **növényi zöld** és életük **fontartására** szükséges anyagokat nem önmagukból termelik ki, csupán sejtekből állanak. **Gyors növekedésüket** nagyban elősegíti: a nedvesség és meleg. Napfényre azért van szükségük, de sok világosság nem kell nekik, mert vannak olyan gombák is, melyek sötét helyen **tenyészenek** és fejlődnek. Életük a **tiszavirágéhoz** hasonlóan igen rövid, elterjedésük az egész világra kiterjed, közel 80.000 válfajuk ismeretes, melyből **Közép-csúrópára** az 1920. évi összeállítás szerint 14.016 fajta esik. Azóta a

Turista barátok!

Turista, sí, sport, valamint bármilyen férfi ruhákat jól és olcsón készlt

Petkes szabósága

Cluj, P. Unirii 22. szám.

gombafajok száma meghaladja a 90.000-et. A forró égövön élő gombák válfaja ma még ismeretlen.

Azt a tudományt, mely a gombák ismertetésével foglalkozik: mikológiának, annak művelőjét pedig: mikológusnak hívjuk.

Nagyrománia területén rengeteg gombafaj terem, az alföldek a dombvidékekkel és hegyes területekkel igen váltakozók, de sajnos, sok terület nincs felkutatva, s így nem állapítható meg, hogy az ország területén hány fajta gomba is van. Egyik legutóbbi kimutatás szerint pl. Aradmegyében Simonkai tanár szerint 120, Sibiu megyében Huss megfigyelései alapján 240, és Băile Herculane vidékén Bubák szerint 250 fajta gomba ismeretes.

A „Magyar Természettudományi Közlöny“ 1934. márciusi számában hosszabb értekezés jelent meg a mikológiáról, s a cikkíró említést tesz arról, hogy Bratislavában (Pozsonyban) Bău ml er András hegyesmester 40 éve foglalkozik mikológiával, ki a város környékén ezen idő alatt 2210 gombafajtát állapított meg, s így tudományos munkát végezve, önkéntelenül bekerült a tudósok körébe, s joggal nevezheti magát mikológusnak.

Nagyrománia metropolisaiban a kultúra több embere él, s mégis mikológiával alig, vagy csak kevesen foglalkoznak. A gombák ismerete turista és tudományos szempontból is fontos, s jól teszük turista testvéreink, ha kirándulásaik alkalmával megfigyelik, hogy merre, milyen gombák teremnek? Pl. Németországban legutóbb jelent meg a gombákról egy vaskos könyv, rengeteg színes ábrával. Címe: „Gift und Speisepilze“. Szerzője: Dr. Klein Ludwig, a karlsruhei technikai főiskola növénytanári tanára, közismert botanikus. A könyv ára 200 lej és Romániában is kapható. Minden gombán az alábbi részek vannak: felső rész: a kalap, mely sok fiatal gombánál összenő a nyéllel, vagy tönkkel, a nyélen visszamaradt részt gyűrűnek nevezzük. A kalap alsó felülete a lemez, mely némely gombánál csöves is lehet. A tönk vagy nyél a gomba törzsre, szára, s ennek alsó részén találjuk a más növények gyökérzetének megfelelő részt az ún. n. telepet. A kalap és a tönk minden gombánál nem egyforma. A kalap lehet gömb, kucsma, tölcsér, gomb stb. alakú, míg a tönk hengeres, gömbös, duzzadt stb.

Az összes gombák feloszthatnak: ehetőkre, gyanusakra és mérgesekre.

Aki tehát határozott biztonsággal nem ismeri a gombákat, a világot se kísérelje meg a fogyasztásukat, különösen a természet ölen, ha gombamérgezés esetén minden orvosi segítytől távol állunk és sok turista nem is tudja, hogy ilyen esetben mi is a teendő? ...

Éppen ezért a gombák felismeréséről, a netáni mérgezés szimptó-

FOTÓCIKKEK!

Legnagyobb választékban,

TELEFON: 267.

FOTÓ-LABORATÓRIUM!

KOVÁTS P. FIAI

fényképészeti szaküzletében

CLUJ, PIATA UNIRII No. 8.

mairól és a nyújtandó első segélyről óhajtok közelebből megemlékezni, mely szándékommal csak az ismertebb gombákat méltatom.

I. csoport. Ehető gombák.

1. **Csiperke, cseperke, vagy sampinyon gomba.** Májustól-októberig erdőkben, nyirkos réteken, trágyázott gyepeken és legelőkön található és igen kedvelt gomba, melyet mesterségesen is sok helyütt termesztnek. Kalapja fiatal állapotban kupos, később mindinkább kiszélesedik, mire teljesen kifejlődik sík lapuvá válik. Lemezei kezdetben rózsaszínűek, későbbben megbarmitnak. Az ilyen gomba már állott. A csiperke gomba színe hófehér. Van síma és pikkelyes felületű csiperke, az előző izletesebb. Kitünő leves. Mártás és paprikás készül belőle, s már az ó-korban is kedvelt esemege volt. Claudiusz római császár is nagy kedvelője volt, aki egy ízben úgy nyilatkozott, hogy: „Egy tál csiperke többet ér minden hadvezér dicsőségénél!” Különböző ellenségei Claudiuszt is mérges gombával küldték a **másvilágra.**

2. **Ehető tinoru, vagy vargánya gomba.** Különösen az erdők keresett gombája. Egyike a legizletesebb gombáknak. Tönkje hófehér és közepen kidagadt, kalapja barnaszínű. Ismertető jele még az, hogy a kalap alsó felülete nem lemezes, hanem csöves, ennek színe kezdetben fehér, később sárgás, majd zöldes. Egyike a legizletesebb és legillatosabb gombáknak.

3. **Kucsma gomba.** E jellegzetes gomba könnyen felismerhető kalapjáról, mely nem olyan alakú, mint az eddig ismertettek, mert teljesen kucsma-hoz hasonló, s ettől is nyerte nevét. A hegyvidéki erdőkben és száraz réteken gyakori és csak tavasszal lelhető. Kucsmajának felülete nem síma, hanem gödrös és színe barna, ezen gödrök nem mások, mint tömlők, melyek felül és nem alul helyezkednek el azon egyszerű oknál fogva, hogy a kucsma a tönkkel egybenőtt. Szárításra igen alkalmas gomba, ezért nagyban keresett.

4. **Szemérmetlen bögyörő gomba.** Igen találó elnevezésű gomba, mely nagyban hasonlít a kucsma gombához, csak annyiban különbözik attól, hogy kalapja hegyesebb, azaz kuposabb, színe zöldesbarna, felülete szintén gödrös, tönkje hosszú és a kalappal egybenőtt, s a kalap alakra nézve nagyban hasonlít a csiréghoz.

(Befejező folyt. következik.)

Turisták!

Sizők!

BAERING sportárú megbízható és jó!

Vásárlásoknál keressük ezt a márkát!

Vízmentes, vihar- és szélkabátok valamint minden-
nemű turista- és sportöltönyök legolcsóbb beszerzési forrása, készen és méret után

RUBIN S. A. cég
CLUJ, CALEA REGELE FERDINAND 29.

A „Barlangkutatás“ újabb eredményei.

Az E. K. E. krassói osztályának barlangkutató szakosztálya feltárta a »Bohui« barlangot.

A „Bohui“ barlang a Caras megyei Steierdorf közelében fekvő mesterséges „Bohui“ vagy „Halas“ tavat alkotó „Bohui“ patak meőrének folytatása. Ugyanis amidőn ezen patak a tő völgyzáró gátját elhagyja, pár száz métert a föld színe felett folytatja útját, majd eltűnik, átváltozván buvó patakká és alkotja a 2000—2500 m. hosszú „Bohui“ barlangot.

Ezen barlang két részből áll, az első rész a patak eltűnési pontjától kb. 900 m.-ig terjed, ahol az úgynevezett középső kijárat található, amely egy kúrtó-szerű, a „Cuptoare“ nyeregnél lévő útelágazástól jobbra eső völgyben fekvő beomlás. Ezen résznek kb. a közepe felé van, olvasóimat leginkább érdeklő kritikusi pont.

A barlang második része a középső kijáratától mintegy 1500—1600 méterre nyúlik, egészen a „Celnic“ erdőrézsből fekvő kijáratig, illetve a „Bohui“ patak kifolyásáig.

A barlang a resitai művek tulajdonát képezi, amint ugyanannak tulajdonát alkotja, mondhatni kevés kivétellel, az egész Caras vármegye, remek és romantikus vidéke.

A „Bohui“ barlangról, már 1894-ben tesz említést a Délvidéki Kárpát Egyesület titkára, Wéber Antal kegyesrendi tanár, akinek értékes kalauza előttünk nem ismeretlen.

A „Resita“ művek természetbarát uradalmi igazgatója ing. Vasile Mihăleşcu, — aki dr. Balogh Ernő főtitkár úrnak, a híres „Comarnic“-i csepkőbarlangban végrehajtott térképezési munkálatait is előzékenyen támogatta, — nagy érdeklődést mutatott osztályunk működése iránt. Megalakulásunktól kezdve, mintháig, egy jutalomdíjat tűzött ki annak a részére, aki vállalkozik a „Bohui“ barlangon, eleitől végig átmenni. Tudtával ugyanis még nem akadt ember, aki ezen barlangon átment volna, az abban jelentkező tömeges akadály miatt.

Mihăleşcu igazgató jutalomdíja, de inkább a dicsőségvágy, arra készítette barlangkutató szakosztályunk ifjait, hogy mi is résztvegyünk ezen versengésben.

A versenyre két ellenfél indult: Resitáról Cosma Aurél, Csatári Zsigmond és Lányi János, míg barlangkutató szakosztályunk kebeléből: Molnár K. Árpád, Knoblauch Miksa, Bárdos József, Bárdos Károly.

Vásároljon **SPORTRUHÁT** és **TAKARÓT** a

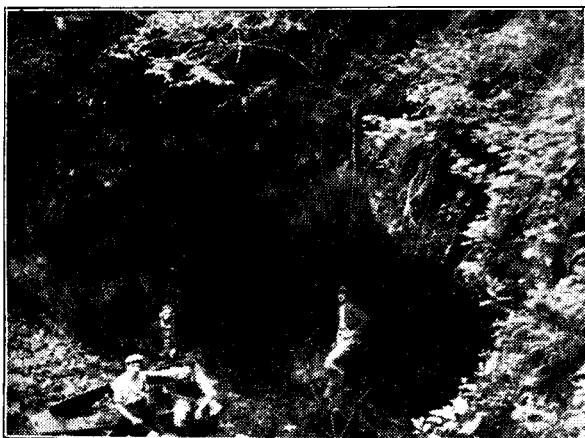
GROMEN & HERBERT S. A.

SIBIU és CIȘNĂDIEI posztógyárak **CLUJ**
Ierakafa, Calea Regele Ferdinand 13.

Löwenfeld Dezső, Spitzer Tibor, Kovács Ferenc, Kovács Mihály, Barna József, Gáspár József és Hillebrandt Ödön.

A mi bátor csapatunk 1934 június 3-ikán ment ki először a barlanghoz, amikoris gyalogosan próbálkoztak meg abba behatolni. Azonban a víz állása annyira magas volt, hogy a legnagyobb erőfeszítéssel sem tudtak, a barlang kifolyásától, vízellen mélyebbre hatolni.

Ezen kísérletet hamarosan abba hagyták és kijöve egy kezdetleges kis tutajt tákoltak össze, amelyen aztán, nagy erőfeszítéssel feltudtak

A Bohuj barlang középső kijárata. (Molnár K. Árpád felvétele.)

menni, hol vizen, hol szárazon vonszolva a tutajt, mint egy 3—400 m. a barlang belsejében, de ekkor az idő előrehaladottsága, másrészt pedig a fáradtság miatt vissza kellett vonulniuk.

Fiaiink nagy búsán, de főleg nedvesen és éhesen hazafelé indultak, azon szent elhatározással, hogy a dolgot nem hagyják annyiban.

Bátor kutatóink, mintegy 20 km-es út legyűrése után, hazaérkeztek, s fáradalmaikat kipihenve, nekiláttak egy csolnakszerű alkotmány elkészítéséhez, amely azonban inkább hasonlított egy koporsóhoz, mint csolnakhoz. Amint később azonban látni fogjuk „szükség törvényt ront” ez a csolnakforma volt a barlangjáráshoz megfelelőbb.

1934 június 9-én éjjel, a siker reményében, kocsira rakták az elkészült csolnakot s újra nekiindultak ezen veszedelmes vállalkozást véghezvinni.

Elismerten legszebb munka csak a modernül berendezett

BALÁZS ERNŐ

|| fotólaboratoriumában Cluj, Str. Memorandului 12. készül.

Dúsan felszerelt raktár az összes fotócikkben.

|| Modern fotóműterem! Dísz tárgyak.

Ez alkalommal ugyancsak a barlang kifolyásától igyekeztek víz ellen behatolni és sikerült is nekik mintegy 1700—1800 méteres útat megtenniük, közben egy hatalmas erős vízesésen is átvergődve, azonban egyszerre csak a víz állás annyira magas lett, a járat pedig annyira szűk, hogy csolnakkal, avagy gyalogosan sem tudtak tovább haladni.

Visszafordultak tehát, s hazamenet újabb terveket szőttek a legközelebbi próbára.

Miután csolnakunk már kint volt a „Bohui“ tónál, 1934 jun. hó 24-ikén könnyebben indultak el ifjaink újabb kísérletre.

Ezen kutatási akciót már célszerűbben kezdték meg, ugyanis a kutató csapat ketté vált. Egyik csoport: Molnár K. Árpád, Bárdos József, Kovács Ferenc és Hillebrandt Ödön a barlangnak a „Bohui“-tó felőli bejáratánál hatolt be, magukkal víve a csolnakot, míg a másik csapat: Knoblauch Miksa, Löwenfeld Dezső, Kovács Mihály és Bárdos Károly a barlang középső bejáratánál hatolt be és igyekezett gyalogosan felfelé.

Az első csoport nehezen haladt csak előre, mert a csolnakkal is bajlódniok kellett. Hol a sziklás patakparton, hol pedig a vizen, csolnakkal törtettek előre, közben remek és hatalmas cseppkőalakulatokban függő sziklákban és változatos geológiai alakulatokban gyönyörködve.

Később azonban az előrehaladás mind nehezebb és nehezebb lett, a kutatók egy kb. 100 m. hosszú folyosóba érkeztek, amelyben a vízszint és mennyezet közötti magasság már olyan csekély cca. 50—60 cm. volt, hogy csak alázatosan meggörnyedve, igen lassan tudtak előre jutni.

Majd ezen folyosó egy, csüngő cseppkövekben gazdag és a patak által alkotott tóban végződött, amelybe már belegázolni nem lehetett a tó fenekén levő magas iszap miatt.

Hosszú keresés után, fiaink megtalálták a tovább vezető útat, azaz annak bejáratát. Itt már a járat 1 méterre szűkült el s a vízállás oly magas volt, hogy előre haladni sem a parton, sem pedig a vizen nem lehetett, de különben is az út folytatása el volt torlaszolva deszka, galy és iszap hordalékkal, a víz pedig majdnem teljesen állt.

Kis csapatunk már-már elesüggedt, amidőn egyszerre az eltorlaszolódtott bejáraton, mintha fény szűrődött volna át. És tényleg az ellencsapat lámpásaiból eredtek ezen fénysávok, amint azt a hangok is igazolták. Az adott jelre ugyanis válaszolt az ellencsapat, mire csapatunk már bizakodva sejtette, hogy nem lehetnek messze egymástól. Az ellencsapat sem tudott a tuloldalalon tovább haladni, mert ott is hasonló okok forogtak fent, mint ideát.

Fényképészeti és sportcikkek
legnagyobb és legolcsóbb beszerzési forrása

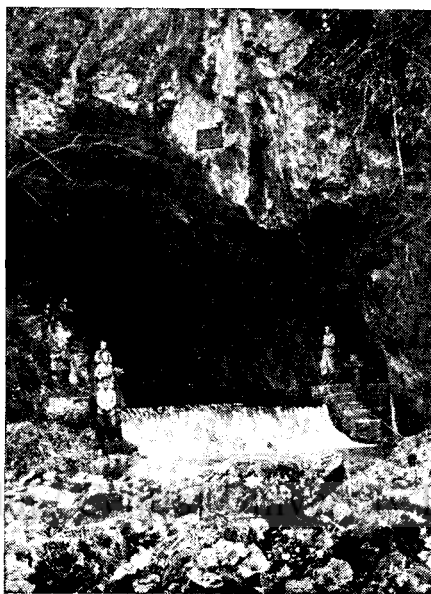
Telefon 183

„RECTA“

Timișoara, I. Str. Vasile Alexandri

Bátor kutatóink megkérték a tuloldaliakat, nem tudnák a vizet valahogyan lecsapolni. És tényleg, megkezdték a megszorult vizeit egy árok ásásával levezetni, mely művelet eredményesnek is mutatkozott, mert ideát a víz szintje, mintegy 10—15 cm-rel esett.

Bátor csapatunk így új reményekkel eltelve, kitisztította az eltorlaszolódtott barlangszűkületet, természetesen nem riadva vissza attól sem, hogy derékig, sőt azon felül is vízben kellett dolgozniok.

A Bohuj barlang alsó kijárata. (Molnár K. Árpád felvétele.)

Azzal a körülménnyel tisztában voltak, hogy a másik csapattal való találkozási pont már nem lehet távolabb, mint 40—50 m. és így Isten nevében belefeküdtek csolnakukba s lesz a mi lesz, eltökéléssel neki indultak ezen bizonytalanul kritikus barlangrésznek, amelynek kezdetén a csolnak is alig fért be, mert a nyílás keskeny volt, míg a sziklafal menyezete csak mintegy 5—10 cm-rel volt a víz szintje felett.

De Isten és a turista akarat segített nekik, mert 30—35 méteres kanyargós, keskeny, majd lassan-lassan szélesedő folyosón sikerült is nekik ügyel-bajjal átjutniok s ezen tett véghezvitelével a titokzatos „Bohui“barlangon az EKE. krassói barlangkutató szakosztályának a többi versengőt megelőzve, átjutnia.

Nézetem szerint ezen a részen ember még nem hatolt keresztül, legalább is ember emlékezet óta, mert amíg a barlang többi része rendszeresen el van látva vörös számokkal, bejegyzésekkel, ezen részben nem volt található emberi nyom, de különben is ezen szűk üregben a vízállás mindig oly magasan állhatott, hogy bejáratát teljesen elfedte az emberi szem elől.

Elszánt kutatóinkat már rettegve várták a tuloldali bajtársak, s megérkezésükkor üdvívalgásokkal fogadták őket, de örömmel üdvözölhetjük mi is ezen elszántan bátor turista testvéreket, mert ők méltóak az E. K. E. dicső zászlaja alá, hiszen azt az elszánt bátorságot, amellyel ezen turista testvéreink ezt a hátborzongató veszedelmes útat megtették, papírra vetni nem lehet, annak fizikai értékét csak az tudja felbecsülni, aki már maga is volt hasonló helyzetben és aki már hasonló tetteket maga is vitt véghez.

Örömmel és szeretettel üdvözölünk benneteket Ti bátor kutatók, Ti akik egy újabb dicsőséget hoztatok az E. K. E. címére!

Kutatóink adatai nyomán azután alólirott összeállította a „Bohui“ barlang teljes és részletes leírását és ehez egy kis skiccet csatolva, osztályunk benyújtotta azt Mihălcescu igazgatónak.

Közben, amint értesültünk, versenytársaink, Cosmáék is beterjesztették, remek fényképekkel felszerelt leírásukat.

Nagy volt az izgalom, hogy vajon mit tartalmaz ezen leírás és kié lesz ezek után a dicsőség.

Izgalmunk azonban rövidesen lecsillapodott, mert egyszerre csak hivatja Mihălcescu igazgató főtitkárunkat, Molnár Árpit s örömmel közli, hogy a miénk a győzelem, mert Cosmáék magában a leírásukban is beismerték, hogy a barlangnak csak nagyon kis részéig, a patak befolyásától a kritikuss pontig jutottak, megjegyezvén, hogy: „Ezen rész az ismeretlenség mélységes titka marad örökké“.

Elképzelhető az a kimondhatatlan nagy öröm, amely lelkünket és szívünket töltötte el ezen kellemes hír hallatára, de nem kevésbé akkor, midőn Mihălcescu úr egy ismerőse előtt kijelentette, hogy „Ezek nem turisták, hanem hősök“.

Kutatóink számtalan szebbnél szebb részletet meséltek el a „Bohui“ barlangban észlelt és látott dolgokról, azonban mindezekkel mostan nem foglalkozhatom, mert el kellene ismételnem a barlang hét oldalra terjedő leírását.

Annyit azonban megjegyzek, hogy a Resita művek igazgatósága, a leírást elolvasva, elhatározta, hogy a „Bohui“ barlangot járhatóvá fogja tenni úgy, hogy kényelmesen meg lesz majd tekinthető a természetbarátok és kirándulók részéről, ezen cseppkövekben, remek sziklarészekben és földalatti kristálytisza tavakban gazdag barlang, amely a maga nemében, országos viszonylatban is megállja a helyét.

Ottlik Tibor.

Tavaszi divatkülönlegességek

kabát-kosztüm és ruhaszövetekben új modern szövések és színek raktárra érkeztek.

Heller & Molnár divatárufőháza

Cluj, Calea Reg. Ferdinand 15.

Természetvédelmi Bizottság - Comisia Monumentelor Naturii 1935. ápr. 22.-iki ülése

Elnök: **Prof. Dr. Alexandru Borza**

Tárgysorozat.

1. Folyó ügyek. Zeicu főinspector részletesen ismerteti a Deva mellett levő bejan-i erdő ügyét, ami új tölgyfajták valóságos élő múzeuma. Nagynehezen sikerült megmenteni a fejsze pusztító veszedelme elől.

2. Prof. Dr. Emil Racovitza előterjeszti az 1935. évi Monitorul Oficial 24. és 88. számában megjelent erdővédelmi törvény hiányait, amelynek pótlására sürgős intézkedést kér.

3. A vándormadarak gyűrűzéséről számol be Racovitza profesor s egyben bejelenti, hogy a közigazgatási szervek, mint aminő a községi bíró, csendőrség, több figyelemmel kell kísérjék az elejtett madarokról lekerült jelzéseket, s amennyiben, ha ilyen kerül, azokat küldjék el rendeltetési helyeikre.

4. Prof. Borza rettyezáti Nemzeti Parkról szóló jelentését a legfelsőbb fórumon is helyben hagyták, így kilátás van a gyakorlati megvalósulás minél előbbi eljövételéről.

5. Túrista útjelzések ügye. S. K. V. sibiu-i központja kéri egy túrista útnak Dan Radulescua való elnevezését, Bizottság a kérést magáévá teszi. A Touring Club maramureși osztálya egy útnak Dragoș poteca-nak való elnevezésének engedélyezését kéri. Engedélyt megkapta. Az Erdélyi Kárpát Egyesület a Touring Clubbal és S. K. V.-al beterjeszti az 1935. év útjelzési programját.

A cluj-i Tennis Club a Turdai Hasadék közepén egy kút beállításának engedélyezését kéri, Tennis Club felírással. Tekintettel arra, hogy a Turda-Hasadék és környéke mindennemű turista alkotást illetőleg az EKE hatáskörébe tartozik, a Term. Bizottság a kérést elutasította.

A Fotószakosztály közli, hogy a Tordai hasadék-ról készült felvételekből összeállított fotoversenyre — melynek értékes díjak vannak — a képeket május 15-ig lehet beküldeni.

Felhívás. Gazdasági osztályunk felhívja tagjaink és vidéki osztályaink figyelmét arra, hogy a nagy nyomdaköltségre való tekintettel az Erdélyt csak a pontosan fizető tagjainknak tudjuk expedálni.

Sport- és turistafelszerelést nagy választékban jutányosan szerezhetsz be

Schuszter Emilnél

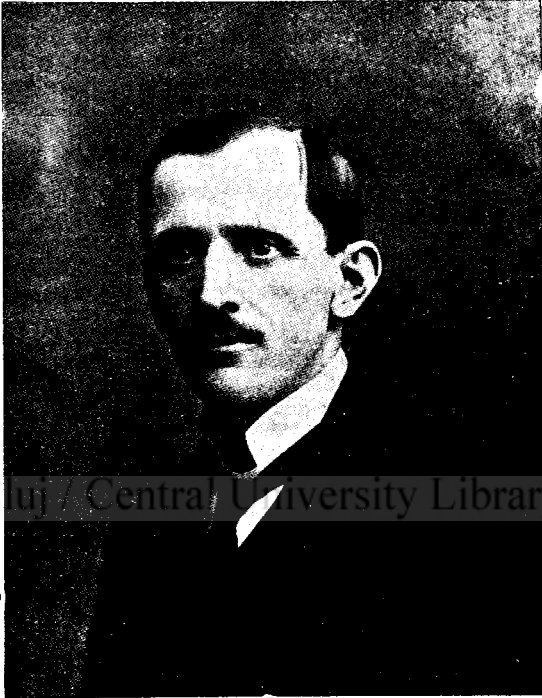
Cluj-București

Piața Unirii — Calea Victoriei No 32.

Hanzéros Géza

Irta: Dr. Balogh Iruó.

Mintaképe volt az egyeneslelkű, melegszívű jóbarátnak, az élet kemény küzdelmei dacára is az örökké derűs, dolgos férfinak, minden szép, jó és nemes önzetlen harcosának, s a zajos nyilvánosságot kerülő csendes szerénységnek. Egész ember volt.

Gyógyszerész volt az aradmegyei Hálmagiun, ott a Biharhegység mellett, melynek a közelben kéklő bércői s tul rajtuk a titokzatos vadonokba zárkózó fenséges vidékek nem hiába csalogatták. Egyik legjobb ismerője volt a Bihar labirintusának, melynek szépségei a legnemesebb értelemben természetrajongóvá tették. Igazi turista volt, aki vele járt, utolérhetetlen kedvességét, sohasem bántó vidám élcelődését, egyéniségének közvetlen melegét nem felejt el soha s megtanulhatta tőle a természetnek azt az áhítatos szeretetét, mely előtt érték a legkisebb virág is, megtanulhatta tőle, hogy a természetben a pusztá formákon és színeken túl valami magasztosabb is van, aminek meglátására, megérezésére nevelődni kell: megtanulni nemcsak szemmel, hanem lélekkel is nézni. Mélyen látott, mélyen érzett.

Mert Hanzéros költő is volt. Nem lármás, hangos, érvényesülést követelő üres irodalmi tolatkodó, hanem aki inkább csak a maga gyönyörűségére irrogatott. „Gainobihariász” c. terjedelmes költői elbeszélése, melyben két nagyobb társas kirándulás kalandjait éneklő meg, közvetlen elevenségével, találó költői festésével, szellemes és finom humorával, tiszta nyelvezetével és gondos formájával megfelel a magasabb poétikai követelményeknek is, turista irodalmunk ilyen ágában meg éppen egyedülálló.

Alljon itt ebből egy pár részlet.

(A Botyászáról írja):

*„Omlatag kövek közt, hol tenyéryni pást van,
Arnyékfű virágzik színarany palástban,
Mig itt tövén a sziklameredéknek
Örök hava csillog még a régi télnek.*

*Óh! milyen beszédes ez a némaság itt,
Ez a sok sötét szín, mily messze világít,
Hol mohon, szirtfokon, hómezőn, virágon
Öt, a Láthatatlant látom és imádom.“*

(Az „Ördögmalom“-ról):

*„Hátha már az ördög, — lesz az is, de nyomba’,
Épen arra tartunk az „Ördögmalom“-ba.*

*Hát hogy a dologban majd hiba ne essék
S hogy foltot ne kapjon a becsületesség,
Itt utólagosan egy szavat kitörlök,
Merthogy azt a malmot elvivé az ördög.
Kerestük eleget a merre lehetett,
Am hiba másztuk a sziklahegyeket,
Hiába kerestük hátulról, előlről,
Vagy tán az ördög is más malomban öröl.“*

(Szomorú időszerűsége van következő befejező sorainak):

*„... Búcsúzóom töletek, Szamos-parti képek,
Már megyek, de lelkem visszasír felétek.
Mint a szirti sólymot visszahúzza, vonja
— Bármi messze száll — a bércék ősvadonja.“*

Korán, 61 éves korában ragadta ki közülünk a kérlelhetetlen halál. Aradi osztályunk, melynek választmányi tagja és pótolhatatlan értéke volt, temetésén koszorút helyezett koporsójára s legutóbbi választmányi gyűlésén kegyetes szavakkal áldozott emlékének.

Kedves túrista testvér, megtetted utolsó földi útadat. Bezárult mögötted a göröngyös földi lét kapuja, hogy megnyíljen előtted egy új fényes világ magasztossága, melyet tépelődő, de szárnyaló lelked a földön is mindenben keresett.

Nyugodjál csendesen! Isten veled!

Naponta friss húsneműek és hentesárúk a legjobb minőségben kaphatók olcsó árak mellett

Török Árpád

mészáros és hentes üzletéken
Cluj

Calea Regele Ferdinand 104.

— Telefon 546. —

Legolcsóbbak

Legjobbak

a

„STAMPILIEN“ bélyegzői

Cluj, Calea Regele Ferdinand 65.

VEGYES

Az EKE új helyisége. Az EKE a hírlapokból jól ismert okoknál fogva április elején kénytelen volt régi helyiségéből a Mátyás-házból kiköltözni. Új helyisége a Mátyás-házzal szemben a Str. Matei 4 sz. alatt van a „Corvin” kávéház fölött az emeleten.

Kövári Mária lelkes EKE tag, az utóbbi hónapban egymaga több mint 20 (husz) új tagot gyűjtött, sok más ilyen helyi és vidéki ügybuzgó tagnak e helyen is köszönetet mondunk.

Szelid gesztenye előfordulásáról ad hírt a „Székelység”, amit Dr. Imreh Barna ültetett Anghelus és Beşineu községek között, ahol inkább csak bokorra fejlődik. Itt említjük meg, hogy Baia-mare mellett a Kereszthegyen igen szép nagyra megnőtt termő fák találhatók. Minden emberi támogatás nélkül szépen virítanak, ezért ennek a terméséből kell ültetni, mert ez már Erdély klímáját megszokta.

Báró Orbán Balázs szülőfaluja, írta és kiadta, **Dr. Lévai Lajos**.

Értékes adatoknak művészi feltárása. Lapozgatva, akarva-nemakarva e könyvből Bányai-ra is ráismerünk, ki a geológiai vonatkozású dolgokat írta le. Ha minden erdélyi falut ilyen alaposan ismernénk, nem okozna nagy fejtörést egy nagy erdélyi kalauz megírása és kiadása.

Megjelent a „Székelység” márc.—ápr. száma. Bányai János kiváló geológus, Erdély egyik legfáradhatatlanabb kutatója az organikus eredetű égő anyagokról egy igen alapos tanulmányt írt, mely nemcsak szakembernek, de másnak is sok érdekes új dolgot tár fel. Tagjaink figyelmébe ajánljuk.

Megnyílik június 15-én az E. K. E. Balánbányai üdülőtelepe.

Fekszik: az Olt forrásvidékén, a Keleti-Kárpátokban, festői szépségű fenyvesekben az Egyesgó és Öcsémetető lábánál, ózondús levegőjű vidékén, borvízforrások között, ezer méter tengerszint magasságban.

Idény: június 15—szeptember 1-ig.

Allomása: Csikszentdomokos (San-

dominic), honnan egy órát tart az út kocsiával. Egy kocsit 4 személyre 70 lei.

Marosfő 50% vasúti kedvezmény.

Élelmezés: kitűnő konyha, napi háromszori étkezés Lei 45. Tej- és borvíz kúra.

Szálloda: Emeletes, világos, manzárdos „Gyopár Otthon”-ban

1 napra 1 ágyas szoba	Lei 45.—
1 „ 2 „ „	„ 55.—
1 „ 3 „ „	„ 65.—

Turistaszállás személyenként „ 10.— (Pokróc vagy takaró hozandó).

Ajánlva: Vérszegényeknek, étvágytalanoknak, idegeseknek, bazedovosoknak.

Lég- és napfürdő, strand az Oltban.

Orvos: minden második nap rendelkezésre áll.

Pósta: minden nap.

Vasárnapi istentisztelet.

Szórakozások: ujságok, könyvek, rádió, horgászás az Oltban, stb.

Kirándulások: Egyesgó. (2 óra. Menedékházzal). Gyilkos-tó. (5 óra.) Marosfő. (2 óra).

Prospektusokat az E. K. E. fürdőügyi osztálya Csikszéki osztályával karöltve közelebbről szétküldi.

Szobát az E. K. E. központi fürdőügyi oszt., vagy Csikszéki oszt. Vámszer Géza tanár úr címén lehet lefoglalni a díj lefizetése mellett.

Mivel az érdeklődés már most is igen nagy és a szobák kiadása jelentkező sorrendjében történik, ajánlatos jó előre szobát foglalni.

Aki ülesőn akar szórakozni, pihenni, üdülni, turistáskodni ezen a gyönyörű szép helyen, könnyen teheti meg. Ezáltal saját előnyei mellett pártfogolta az E. K. E. munkásságának egyik alkotását és a külföldi fürdők helyett teljesítette kötelességét hazánk természeti szépségeivel szemben is.